

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 371/2010

ze dne 16. dubna 2010,

kterým se nahrazují přílohy V, X, XV a XVI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 41 odst. 6, čl. 11 odst. 5 a čl. 39 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2007/46/ES stanoví harmonizovaný rámec zahrnující správní ustanovení a obecné technické požadavky pro všechna nová vozidla, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky. Tento rámec zahrnuje zejména popis postupů, které je třeba dodržet při schvalování typu, včetně praktických opatření, jež je třeba učinit, aby byla zajištěna výroba vozidel v souladu s jejich schvalovací dokumentací a také s ustanoveními, která popisují, jakým způsobem musí být zkoušky provedeny, aby bylo uděleno schválení typu.
- (2) Při zkoumání nejdůležitějších oblastí politiky, jež mají dopad na konkurenceschopnost evropského automobilového průmyslu, se skupina na vysoké úrovni CARS 21, kterou zřídila Komise v roce 2005 s cílem nastínit cestu k udržitelnému rozvoji konkurenceschopného evropského automobilového průmyslu, shodla na řadě doporu-

čení, která mají za cíl zvýšit konkurenceschopnost tohoto průmyslového odvětví v celosvětovém měřítku a podpořit zaměstnanost a zároveň umožnit další pokrok v oblasti bezpečnosti a životního prostředí. V oblasti zjednodušování skupina doporučila, aby měl výrobce možnost sám provádět zkoušky potřebné ke schválení, k čemuž by musel být určen jako technická zkušebna (dále jen „vlastní zkoušení“). Doporučila rovněž možnost využití počítačových simulací namísto provádění praktických zkoušek (dále jen „zkoušení se simulací“).

- (3) Jeden z hlavních charakteristických rysů systému schvalování typu spočívá v tom, že mezi schvalovacím orgánem a technickými zkušebnami jím určenými je nezbytná vysoká míra důvěry. Je proto důležité, aby byla zajištěna transparentnost a srozumitelnost dokumentů, které si technické zkušebny a schvalovací orgán vyměňují. Z toho důvodu by měl být v příloze V směrnice 2007/46/ES, jež se týká postupů, které je třeba dodržet při schvalování typu, jasně specifikován formát zkušebních protokolů, stejně jako informace, které je v nich třeba uvést.
- (4) Nezbytnou součástí systému schvalování typu je ověřování shody vozidel, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků v průběhu celého výrobního procesu. Jeden ze způsobů ověření shody výroby spočívá v tom, že se na vozidlech, konstrukčních částech nebo samostatných technických celcích odebraných z výroby provedou praktické zkoušky, aby bylo zajištěno, že i nadále splňují technické požadavky. I v případě, že pro účely schválení typu byly použity zkušební metody se simulací, by mělo být vyjasněno, že pokud orgán vybírá náhodný vzorek, smí být provedeny pouze praktické zkoušky.
- (5) Zkoušky požadované pro udělení schválení typu provádí technické zkušebny, které byly řádně určeny schvalovacími orgány členských států na základě posouzení jejich kvalifikace a způsobilosti podle příslušných mezinárodních norem. Tyto normy obsahují požadavky, jež

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

jsou nezbytné pro to, aby mohl být výrobce nebo subdávatel jednající jeho jménem určen schvalovacím orgánem jako technická zkušebna ve smyslu směrnice 2007/46/ES. Je však důležité stanovit povinnosti výrobce, aby se zejména v případě, kdy zkoušky provádí subdávatel, předešlo možnému střetu zájmů.

- (6) Seznam regulačních aktů, pro něž může být výrobce určen jako technická zkušebna, je uveden v příloze XV směrnice 2007/46/ES. Aby byl tento seznam v souladu s doporučeními skupiny na vysoké úrovni CARS 21, je třeba jej změnit.
- (7) Postupy využívající podpory počítače, zejména projektování pomocí počítače (Computer Aided Design), nacházejí široké uplatnění v rámci celého konstrukčního procesu – od koncepčního návrhu a nákresu konstrukčních částí a zařízení, přes výpočet pevnosti a dynamickou analýzu montážních sestav až po definici výrobních metod. Software, který je k dispozici, umožňuje využití zkušebních metod se simulací, které jsou na těchto postupech založeny a jejichž zavedení označila skupina na vysoké úrovni CARS 21 za způsob, jak mohou výrobci snížit náklady tím, že jim odpadne povinnost konstruovat prototypy pro účely schválení typu. Aby byla doporučení skupiny uskutečněna, je třeba sestavit seznam regulačních aktů, pro něž je přípustné zkoušení se simulací.
- (8) Zkušební metoda se simulací by měla poskytovat stejně spolehlivé výsledky jako praktická zkouška. Proto je vhodné stanovit příslušné podmínky, které zajistí, že bude provedeno řádné ověření matematického modelu.
- (9) Aby bylo zajištěno řádné fungování systému schvalování typu, je vhodné přílohy směrnice 2007/46/ES aktualizovat, aby odpovídaly vývoji vědeckých a technických poznatků. Jelikož ustanovení uvedených příloh jsou

dostatečně podrobná a není třeba dalších prováděcích opatření ze strany členských států, je vhodné je změnit nařízením v souladu s čl. 39 odst. 8 směrnice 2007/46/ES.

- (10) Přílohy V, X, XV a XVI směrnice 2007/46/ES by měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Technického výboru – motorová vozidla,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Směrnice 2007/46/ES se mění takto:

1. Příloha V se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I tohoto nařízení.
2. Příloha X se nahrazuje zněním obsaženým v příloze II tohoto nařízení.
3. Příloha XV se nahrazuje zněním obsaženým v příloze III tohoto nařízení.
4. Příloha XVI se nahrazuje zněním obsaženým v příloze IV tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátý den po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 29. dubna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. dubna 2010.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA V

POSTUPY, KTERÉ JE TŘEBA DODRŽET PŘI ES SCHVALOVÁNÍ TYPU**0. Cíle a oblast působnosti**

0.1 Tato příloha stanoví postupy pro řádné provádění schvalování typu vozidel v souladu s ustanoveními článku 9.

0.2 Tato příloha rovněž zahrnuje:

- a) seznam mezinárodních norem, které jsou důležité pro určení technické zkušebny podle článku 41;
- b) popis postupu pro posouzení kvalifikace technické zkušebny podle článku 41;
- c) obecné požadavky na sestavování zkušebních protokolů technickými zkušebnami.

1. Postup schvalování typu

Při přijetí žádosti o schválení typu vozidla musí schvalovací orgán:

- a) ověřit, že všechny certifikáty ES schválení typu vydané podle regulačních aktů, jež jsou použitelné pro schválení typu vozidla, se vztahují na tento typ vozidla a odpovídají předepsaným požadavkům;
- b) odkazem na dokumentaci zajistit, aby byly specifikace vozidla a údaje uvedené v části I informačního dokumentu o vozidle obsaženy mezi údaji ve schvalovací dokumentaci a v certifikátech ES schválení typu s ohledem na příslušné regulační akty;
- c) v případě, že položkové číslo v části I informačního dokumentu není zahrnuto do schvalovací dokumentace některého z regulačních aktů, potvrdit, že příslušná část nebo vlastnost odpovídá údajům v dokumentaci výrobce;
- d) na vybraném vzorku vozidel typu, jež má být schválen, provést nebo nechat provést kontrolu konstrukčních částí a systémů vozidla, aby se ověřilo, že vozidlo je vyrobeno (vozidla jsou vyrobena) v souladu s odpovídajícími údaji v potvrzené schvalovací dokumentaci s ohledem na certifikáty ES schválení typu;
- e) případně provést nebo nechat provést příslušné kontroly montáže samostatných technických celků;
- f) případně provést nebo nechat provést nezbytné kontroly z hlediska vybavenosti zařízeními uvedenými v poznámkách pod čarou 1 a 2 v části I přílohy IV;
- g) provést nebo nechat provést nezbytné kontroly, aby bylo zajištěno, že jsou splněny požadavky stanovené v poznámce pod čarou 5 v části I přílohy IV.

2. Kombinace technických specifikací

Počet kontrolovaných vozidel musí být takový, aby postačoval pro náležitou kontrolu různých schvalovaných kombinací podle následujících kritérií:

Technické specifikace	Kategorie vozidla									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Motor	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Převodová skříň	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Počet náprav	—	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Hnací nápravy (počet, umístění, propojení)	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Řízené nápravy (počet a umístění)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Druhy karoserií	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Počet dveří	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Řízení levostranné nebo pravostranné	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Počet sedadel	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Úroveň výstroje	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—

3. Zvláštní ustanovení

Není-li k dispozici žádný certifikát schválení typu podle některého z příslušných regulačních aktů, musí schvalovací orgán:

- provést potřebné zkoušky a kontroly podle požadavků každého z příslušných regulačních aktů;
- ověřit, že vozidlo odpovídá údajům v dokumentaci výrobce vozidla a že plní technické požadavky každého z příslušných regulačních aktů;
- případně provést nebo nechat provést příslušné kontroly montáže samostatných technických celků;
- případně provést nebo nechat provést nezbytné kontroly z hlediska vybavenosti zařízeními uvedenými v poznámkách pod čarou 1 a 2 v části I přílohy IV;
- provést nebo nechat provést nezbytné kontroly, aby bylo zajištěno, že jsou splněny požadavky stanovené v poznámce pod čarou 5 v části I přílohy IV.

*Dodatek 1***Normy závazné pro subjekty zmíněné v článku 41**

1. Činnosti spojené se zkoušením pro schválení typu, jež je třeba provést v souladu s regulačními akty uvedenými v příloze IV:

- 1.1 Kategorie A (zkoušky prováděné ve vlastních zařízeních):

EN ISO/IEC 17025:2005 o všeobecných požadavcích na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří.

Technické zkušebny pověřené činnostmi kategorie A mohou provádět nebo dohlížet na zkoušky stanovené v regulačních aktech, jimiž byly pověřeny, a to v zařízeních výrobce nebo třetí osoby.

- 1.2 Kategorie B (dohled nad zkouškami prováděnými v zařízeních výrobce nebo v zařízeních třetí osoby):

EN ISO/IEC 17020:2004 o obecných kritériích pro činnost různých typů orgánů provádějících kontrolu.

Před prováděním jakékoliv zkoušky nebo dohledem nad ní v zařízeních výrobce nebo třetí osoby technická zkušebna zkontroluje, zda zkušební zařízení a měřicí přístroje splňují příslušné požadavky normy uvedené v bodě 1.1.

2. Činnosti související se shodností výroby

- 2.1 Kategorie C (postup pro úvodní posouzení a kontroly systému řízení jakosti výrobce):

EN ISO/IEC 17021:2006 o požadavcích na orgány provádějící audit a certifikaci systémů řízení.

- 2.2 Kategorie D (kontrola nebo zkoušení výrobních vzorků nebo dohled nad nimi):

EN ISO/IEC 17020:2004 o obecných kritériích pro činnost různých typů orgánů provádějících kontrolu.

Dodatek 2

Postup pro posouzení technických zkušeben**1. Účel tohoto dodatku**

- 1.1 Tento dodatek stanoví podmínky, podle nichž má příslušný orgán podle článku 42 provádět posouzení technických zkušeben.
- 1.2 Tyto požadavky se obdobně vztahují na všechny technické zkušebny, bez ohledu na jejich právní postavení (nezávislá organizace, výrobce nebo schvalovací orgán vykonávající činnost technické zkušebny).

2. Zásady posouzení

Při posuzování se vychází z několika zásad:

- nezávislost, jež je základem pro nestrannost a objektivitu závěrů,
- přístup založený na důkazech, jež je zárukou spolehlivých a reprodukovatelných závěrů.

Inspektoři musí prokázat spolehlivost a bezúhonnost. Musí zachovávat důvěrnost a mlčenlivost.

O zjištěních a závěrech musí podat pravdivou a přesnou zprávu.

3. Požadovaná kvalifikace inspektorů

- 3.1 Posouzení mohou provádět pouze inspektoři, kteří mají technické a administrativní znalosti nezbytné pro tyto účely.
- 3.2 Inspektoři musí mít absolvovanou odbornou přípravu zaměřenou na činnosti využívané při posuzování. Kromě toho musí mít odborné znalosti v technické oblasti, v níž bude technická zkušebna provádět svou činnost.
- 3.3 Aniž jsou dotčeny body 3.1 a 3.2 tohoto dodatku, posouzení uvedené v článku 42 provádějí inspektoři, kteří jsou nezávislí na činnostech, u nichž se provádí posouzení.

4. Žádost o určení

- 4.1 Řádně pověřený zástupce technické zkušebny, jež podává žádost, podá příslušnému orgánu formální žádost, která obsahuje tyto části:
  - a) základní údaje o technické zkušebně, včetně obchodní firmy, jména, adresy, právního postavení a technických zdrojů;
  - b) podrobný popis kvalifikací pracovníků podílejících se na zkoušení a vedoucích pracovníků včetně jejich životopisů spolu s doklady o jejich vzdělání a odborné kvalifikaci;
  - c) kromě výše uvedeného prokáží technické zkušebny, které používají zkušební metody se simulací, že jsou schopny pracovat v prostředí využívajícím podporu počítače;
  - d) obecné informace o technické zkušebně, jako jsou její činnosti, případně její vazby v rámci větší firemní struktury, a adresy všech jejích provozoven, na něž se má vztahovat rozsah určení;
  - e) dohodu pro plnění požadavků k určení a ostatních povinností technické zkušebny podle příslušných směrnic;
  - f) popis služeb při posuzování shody, jež technická zkušebna provádí v rámci použitelných regulačních aktů, a seznam regulačních aktů, pro něž technická zkušebna žádá o určení, včetně případných omezení způsobilostí;
  - g) kopii příručky jakosti technické zkušebny.

- 4.2 Příslušný úřad přezkoumá přiměřenost informací poskytnutých technickou zkušebnou.
5. **Přezkoumání zdrojů**
Příslušný úřad přezkoumá svou schopnost provádět posouzení technické zkušebny z hlediska své vlastní politiky, své způsobilosti a dostupnosti vhodných inspektorů a odborníků.
6. **Zadání posouzení subdodavateli**
- 6.1 Příslušný orgán může části posouzení zadat jako subdodavateli jinému orgánu pro udělení určení nebo požádat o spolupráci technické odborníky poskytnuté jinými příslušnými orgány. Technická zkušebna, jež podala žádost, musí se zapojením subdodavatelů a odborníků souhlasit.
- 6.2 Příslušný orgán při provádění celkového posouzení technické zkušebny zohledňuje akreditační certifikáty s odpovídající oblastí působnosti.
7. **Příprava posouzení**
- 7.1 Příslušný orgán oficiálně jmenuje tým pro provedení posouzení. Příslušný orgán zajistí, aby každý úkol byl svěřen osobám disponujícím odpovídajícími odbornými znalostmi. Tým jako celek musí zejména
- a) mít odpovídající znalosti v dané oblasti působnosti, pro niž je požadováno určení, a
  - b) mít dostatečné znalosti k tomu, aby mohl spolehlivě posoudit způsobilost technické zkušebny vykonávat odbornou činnost v rámci svého určení.
- 7.2 Příslušný orgán jasně vymezí úkol uložený týmu pro provedení posouzení. Úkolem týmu pro provedení posouzení je přezkoumat dokumenty obdržené od technické zkušebny, jež podala žádost, a provést posouzení na místě.
- 7.3 Příslušný orgán se společně s technickou zkušebnou a jmenovaným týmem pro provedení posouzení dohodnou na termínu a harmonogramu posuzování. Zůstává však odpovědností příslušného orgánu dodržet termín, jenž je v souladu s plánem dohledu a opětovného posouzení.
- 7.4 Příslušný orgán zajistí, aby tým pro provedení posouzení obdržel dokumentaci s příslušnými kritérii, záznamy z předchozího posouzení a příslušné dokumenty a záznamy technické zkušebny.
8. **Posouzení na místě**
Tým pro provedení posouzení provede posouzení technické zkušebny v jejích zařízeních, v nichž je prováděna jedna nebo více klíčových činností, a případně provede ověření na jiných vybraných místech, kde technická zkušebna vykonává svou činnost.
9. **Analýza zjištění a hodnotící zpráva**
- 9.1 Tým pro provedení posouzení analyzuje všechny příslušné informace a důkazy získané během přezkumu dokumentů a záznamů a během posouzení na místě. Tato analýza musí být dostatečná k tomu, aby tým mohl stanovit rozsah způsobilosti, a zda technická zkušebna splňuje požadavky na určení.
- 9.2 Postupy podávání zprávy příslušného orgánu musí zaručovat splnění následujících požadavků.
- 9.2.1 Tým pro provedení posouzení se před svým odchodem z místa posouzení musí sejit se zástupci technické zkušebny. Na této schůzce tým pro provedení posouzení poskytne písemnou a/nebo ústní zprávu o svých zjištěních získaných z analýzy. Technické zkušebně musí být umožněno položit dotazy ke zjištěním, včetně případných neshod, a k jejich podkladům.
- 9.2.2 Technické zkušebně se neprodleně předá písemná zpráva o výsledcích posouzení. Hodnotící zpráva obsahuje poznámky o způsobilosti a shodě a uvádí případné neshody, jež je třeba odstranit, aby byly splněny všechny požadavky k určení.
- 9.2.3 Technická zkušebna se vyzve, aby na hodnotící zprávu odpověděla a aby popsala konkrétní kroky, jež přijala nebo plánuje do určité doby přijmout s cílem odstranit případné zjištěné neshody.

- 9.3 Příslušný orgán zajistí, aby byly odpovědi technické zkušebny ohledně odstranění neshod přezkoumány, aby se zjistilo, zda je možné tato opatření považovat za dostatečná a účinná. Pokud se zjistí, že jsou odpovědi technické zkušebny nedostatečné, vyžádají se další informace. Kromě toho lze požadovat důkaz o účinném provedení přijatých opatření nebo provést následné posouzení s cílem ověřit, zda byla nápravná opatření provedena účinně.
- 9.4 Hodnotící zpráva musí obsahovat alespoň následující:
- jednoznačnou identifikaci technické zkušebny;
  - termín (termíny) posouzení na místě;
  - jména inspektorů a/nebo odborníků podílejících se na posouzení;
  - jednoznačnou identifikaci všech posuzovaných zařízení;
  - navrhovaný rozsah určení, jenž byl posuzován;
  - prohlášení o přiměřenosti vnitřní organizace a postupů přijatých technickou zkušebnou za účelem získání důvěry v její způsobilost, jak byly stanoveny plněním požadavků na určení;
  - informace o odstranění všech případů neshody;
  - doporučení, zda by žadatel měl být určen nebo potvrzen jako technická zkušebna, a pokud ano, rozsah určení.
- 10. Udělení/potvrzení určení**
- 10.1 Schvalovací orgán na základě zprávy (zpráv) a případných dalších příslušných informací bez zbytečného odkladu rozhodne o tom, zda udělí, potvrdí nebo prodlouží určení.
- 10.2 Schvalovací orgán vystaví příslušné technické zkušebně certifikát. Tento certifikát musí obsahovat tyto údaje:
- totožnost a logo schvalovacího orgánu;
  - jednoznačná totožnost určené technické zkušebny;
  - datum vstupu v platnost udělení určení a datum uplynutí platnosti;
  - stručné informace o rozsahu určení nebo odkaz na tento rozsah (použitelné směrnice, nařízení nebo jejich část);
  - prohlášení o shodě a odkaz na stávající směrnici.
- 11. Opětné posouzení a dohled**
- 11.1 Opětné posouzení je obdobné úvodnímu posouzení s výjimkou toho, že je třeba zohlednit zkušenosti získané během předchozích posouzení. Posuzování s dohledem na místě jsou méně obsáhlá než opětná posouzení.
- 11.2 Příslušný orgán navrhne plán opětného posouzení a dohledu pro každou určenou technickou zkušebnu tak, aby byly pravidelně posuzovány reprezentativní vzorky z rozsahu určení.
- Časový odstup mezi posouzeními na místě, ať už se jedná o opětné posouzení, nebo o dohled, závisí na prokázané stabilitě, již technická zkušebna dosáhla.
- 11.3 Pokud jsou během dohledu nebo opětného posouzení zjištěny případy neshody, stanoví příslušný orgán přesné lhůty pro nápravná opatření, jež mají být přijata.

11.4 Pokud nejsou nápravná opatření nebo opatření ke zlepšení přijata v dohodnutém časovém rámci nebo nejsou považována za dostatečná, přijme příslušný orgán vhodná opatření, jako je provedení dalšího posouzení, pozastavení/odejmutí určení pro jednu nebo více činností, pro něž byla technická zkušebna určena.

11.5 Pokud příslušný orgán rozhodne o pozastavení nebo odejmutí určení technické zkušebny, vyrozumí tuto zkušebnu doporučeným dopisem. V každém případě příslušný orgán přijme veškerá nezbytná opatření k zajištění pokračování činností, jež technická zkušebna již provádí.

12. Záznamy o určených technických zkušebnách

12.1 Příslušný orgán uchovává záznamy o technických zkušebnách, aby doložil, že byly účinně splněny požadavky na určení, včetně způsobilosti.

12.2 Pro zajištění důvěrnosti musí příslušný orgán uchovávat záznamy o technických zkušebnách zabezpečeným způsobem.

12.3 Záznamy o technických zkušebnách musí obsahovat alespoň následující:

- a) příslušnou korespondenci;
  - b) záznamy z posouzení a zprávy;
  - c) kopie certifikátů o určení.
-

Dodatek 3

Obecné požadavky týkající se formátu zkušebních protokolů

1. Pro každý regulační akt uvedený v části I přílohy IV musí být zkušební protokol v souladu s ustanoveními normy EN ISO/IEC 17025:2005. Zejména musí obsahovat informace podle bodu 5.10.2, včetně poznámky pod čarou 1 uvedené normy.
2. Vzor zkušebního protokolu stanoví schvalovací orgán v souladu se svými pravidly osvědčených postupů.
3. Zkušební protokol se vypracuje v úředním jazyce Společenství, který určí schvalovací orgán.
4. Kromě toho musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) označení vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, jež/jenž je předmětem zkoušky;
- b) podrobný popis vlastností vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku v souvislosti s příslušným regulačním aktem;
- c) výsledky měření předepsaných v příslušných regulačních aktech a v případě potřeby mezní nebo prahové hodnoty, které je třeba splnit;
- d) příslušné rozhodnutí, pokud jde o každé měření zmíněné v bodě 4 písm. c): vyhovuje či nevyhovuje;
- e) podrobné prohlášení o shodě s různými ustanoveními, jež mají být splněna, tj. ustanoveními, u nichž není nutné provádět měření.

Příklad z bodu 3.2.2 v příloze I směrnice Rady 76/114/EHS ⁽¹⁾:

„Zkontrolujte, zda je identifikační číslo vozidla umístěno tak, aby nemohlo být zahaleno nebo poškozeno.“

Protokol musí obsahovat prohlášení např. tohoto znění: „Místo, kde je identifikační číslo vozidla vylišováno, splňuje požadavky bodu 3.2.2 v příloze I.“

- f) jsou-li povoleny jiné zkušební metody než ty, které jsou předepsány v regulačních aktech, musí být v protokolu uveden popis zkušební metody použité při zkoušce.

Totéž platí, mohou-li být v rámci regulačních aktů použita alternativní ustanovení;

- g) fotografie pořízené při zkoušení. O jejich počtu rozhoduje schvalovací orgán.

V případě zkoušení se simulací lze místo fotografií použít vytisknutý obraz z obrazovky počítače nebo jiné vhodné důkazy;

- h) vypracované závěry;
  - i) v případě, že byla formulována stanoviska a vypracovány výklady, musí být řádně zdokumentovány a ve zkušebním protokolu jako takové označeny.
5. Vykazuje-li zkoušené vozidlo, konstrukční část nebo samostatný technický celek kombinaci několika nejméně příznivých vlastností, pokud jde o požadovanou úroveň výkonu (tj. nejnepříznivější případ), musí zkušební protokol obsahovat údaj o tom, jakým způsobem výrobce ve shodě se schvalovacím orgánem výběr provedl.

(1) Úř. věst. L 24, 30.1.1976, s. 1.“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA X

POSTUPY ZAJIŠTĚNÍ SHODNOSTI VÝROBY

0. Cíle

- 0.1 Postupy zajištění shodnosti výroby mají za cíl zajistit shodu každého vyrobeného vozidla, systému, konstrukční části a samostatného technického celku se schváleným typem.
- 0.2 Nedílnou součástí těchto postupů je posouzení systému řízení jakosti (dále jen „úvodní posouzení“) a ověření předmětu schválení a kontroly vztahující se na výrobek (dále jen „opatření pro shodnost výrobků“).

1. Úvodní posouzení

- 1.1 Schvalovací orgán členského státu ověří, zda existují uspokojivá opatření a postupy k zajištění takové účinné kontroly, aby vyráběné konstrukční části, systémy, samostatné technické celky nebo vozidla byly shodné se schváleným typem.
- 1.2 Pokyny pro provádění posouzení jsou obsaženy v normě EN ISO 19011:2002 – Směrnice pro auditování systému managementu jakosti a/nebo systému environmentálního managementu.
- 1.3 Požadavky uvedené v bodě 1.1 ověřuje orgán udělující schválení typu.

Tento orgán musí vyjádřit spokojenost s úvodním posouzením a s opatřeními pro shodnost výrobku podle oddílu 2 níže, přičemž vezme podle potřeby v úvahu jedno z opatření popsaných v bodech 1.3.1 až 1.3.3 nebo popřípadě úplnou nebo částečnou kombinaci takových opatření.

- 1.3.1 Vlastní úvodní posouzení a/nebo ověření opatření pro shodnost výroby provádí schvalovací orgán udělující schválení nebo určený orgán z pověření schvalovacího orgánu.

- 1.3.1.1 Při zvažování rozsahu úvodního posouzení může schvalovací orgán vzít v úvahu:

a) dostupné informace o certifikaci výrobce podle popisu v bodě 1.3.3 níže, která nebyla podle uvedeného bodu posouzena nebo uznána;

b) v případě schvalování typu konstrukčních částí nebo samostatných technických celků – dostupné informace o posouzení systému řízení jakosti provedeného výrobcem/výrobci vozidla v prostorách výrobce konstrukční části nebo samostatného technického celku podle jedné nebo více specifikací průmyslového odvětví, které vyhovují požadavkům harmonizované normy EN ISO 9001:2008.

- 1.3.2 Vlastní úvodní posouzení a/nebo ověření opatření pro shodnost výroby může také provádět schvalovací orgán jiného členského státu nebo určený orgán pověřený k tomuto účelu schvalovacím orgánem.

- 1.3.2.1 V takovém případě schvalovací orgán jiného členského státu vystaví prohlášení o shodě, ve kterém označí oblasti a výrobní zařízení, která shledal jako vyhovující z hlediska výrobku/výrobků, jehož/jejichž typ má být schválen, a z hlediska regulačních aktů, podle nichž má být typ těchto výrobků schválen.

- 1.3.2.2 Při přijetí žádosti o prohlášení o shodě od schvalovacího orgánu členského státu udělujícího schválení typu schvalovací orgán jiného členského státu prohlášení o shodě neprodleně zašle nebo upozorní, že není schopen takové prohlášení poskytnout.

1.3.2.3 Prohlášení o shodě musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) skupina podniků nebo společnost (např. automobilka XYZ)
- b) zvláštní útvar (např. evropská divize)
- c) závod/lokalita (např. motorárna 1 (Spojené království), karosárna 2 (Německo))
- d) rozsah vozidel/konstrukčních částí: (např. všechny modely kategorie M₁)
- e) posuzované oblasti (např. montáž motorů, lisování a montáž karoserií, montáž vozidel)
- f) prověřené dokumenty (např. příručka jakosti a postupy společnosti a příslušného závodu)
- g) datum posouzení (např. audit proběhl od 18. do 30. května 2009)
- h) plánovaná kontrolní návštěva (např. říjen 2010)

1.3.3 Schvalovací orgán rovněž uzná odpovídající certifikát výrobce o dodržení harmonizované normy EN ISO 9001:2008 nebo rovnocenné harmonizované normy jako vyhovující požadavkům úvodního posouzení podle bodu 1.3. Výrobce poskytne podrobné informace o certifikaci a zajistí, aby byl schvalovací orgán informován o každé změně platnosti nebo rozsahu certifikace.

1.4 Pro účely schválení typu vozidla není třeba úvodní posouzení provedená pro udělení schválení typu systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků opakovat, ale musí být doplněna posouzením míst a činností spojených s montáží vozidla jako celku, které nebyly zahrnuty do předchozích posouzení.

2. Opatření pro shodnost výrobků

2.1 Každé vozidlo, systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek schválené podle této směrnice nebo podle zvláštní směrnice nebo nařízení musí být vyrobeny tak, aby byly shodné se schváleným typem, tzn. musí splňovat požadavky této směrnice nebo použitelných regulačních aktů uvedených v příloze IV.

2.2 Schvalovací orgán členského státu ověří, zda pro každé schválení typu existují odpovídající opatření dohodnutá s výrobcem a zdokumentované plány řízení, aby byly ve stanovených intervalech prováděny zkoušky nebo související kontroly nezbytné pro ověření neustálé shody se schváleným typem, včetně praktických zkoušek výslovně stanovených v regulačních aktech.

2.3 Držitel schválení typu musí zejména:

2.3.1 zajistit existenci a používání postupů účinného řízení shodnosti výrobků (vozidel, systémů, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků) se schváleným typem;

2.3.2 mít přístup ke zkušebnímu nebo jinému vhodnému vybavení nezbytnému pro ověřování shodnosti s každým schváleným typem;

2.3.3 zajistit, aby byly výsledky zkoušek nebo kontrol zaznamenávány a aby připojené doklady byly dostupné po dobu stanovenou v dohodě se schvalovacím orgánem. Tato doba nesmí přesáhnout 10 let;

2.3.4 analyzovat výsledky každého druhu zkoušky nebo kontroly tak, aby se ověřila a zajistila stabilita vlastností výrobku v přípustných odchylkách průmyslové výroby;

2.3.5 zajistit, aby se pro každý typ výrobku prováděly alespoň kontroly stanovené v této směrnici a zkoušky stanovené v příslušných regulačních aktech uvedených v příloze IV;

2.3.6 zajistit, aby v případě, kdy jakýkoli soubor vzorků nebo zkušebních dílů, který vykáže neshodnost při daném druhu zkoušky nebo kontroly, následoval další odběr vzorků a nová zkouška nebo kontrola. Musí být přijata veškerá opatření nezbytná k obnovení shodnosti dané výroby;

2.3.7 v případě schvalování typu vozidla musí kontroly podle bodu 2.3.5 zahrnovat alespoň kontrolu správných vlastností jeho konstrukce s ohledem na schválení a informace požadované pro prohlášení o shodě uvedené v příloze IX.

3. Opatření pro průběžná ověřování

- 3.1 Orgán, který udělil schválení typu, může kdykoli ověřit metody řízení shodnosti používané v každém výrobním provozu.
- 3.1.1 Obvyklým opatřením je ověřování trvalé účinnosti postupů stanovených v oddílech 1 a 2 této přílohy (úvodní posouzení a opatření pro shodnost výrobků).
- 3.1.1.1 Dohled vykonávaný technickou zkušebnou (kvalifikovanou nebo uznanou podle bodu 1.3.3) se uzná jako vyhovující požadavkům bodu 3.1.1 z hlediska postupů stanovených při úvodním posouzení.
- 3.1.1.2 Běžná četnost ověřování schvalovacím orgánem (jiných než podle bodu 3.1.1.1) musí být taková, aby zajišťovala, že příslušné kontroly prováděné podle oddílů 1 a 2 se budou přezkoumávat v časových odstupech odpovídajících stupni důvěry schvalovacího orgánu.
- 3.2. Při každém přezkoumání musí být revizorovi poskytnuty záznamy o zkouškách nebo kontrolách a záznamy o výrobě, a to zejména záznamy zkoušek nebo kontrol zdokumentovaných v souladu s požadavkem podle bodu 2.2.
- 3.3 Revizor může namátkově odebrat vzorky ke zkoušení v laboratoři výrobce nebo v prostorách technické zkušebny. V takovém případě se provede pouze praktická zkouška. Minimální počet vzorků může být určen podle výsledků vlastních kontrol výrobce.
- 3.4 Pokud je úroveň kontroly neuspokojivá nebo pokud je třeba ověřit platnost zkoušek podle bodu 3.2, musí inspektor odebrat vzorky, které se odešlou do technické zkušebny pro provedení praktických zkoušek.
- 3.5 V případě, že jsou v průběhu inspekce nebo kontrolního přezkoumání zjištěny nevyhovující výsledky, musí schvalovací orgán zajistit, aby byla co nejdříve přijata veškerá nezbytná opatření pro obnovení shodnosti výroby.“
-

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA XV

REGULAČNÍ AKTY, PRO NĚŽ MŮŽE BÝT VÝROBCE URČEN JAKO TECHNICKÁ ZKUŠEBNA**0. Cíle a oblast působnosti**

- 0.1 Tato příloha stanoví seznam regulačních aktů, pro něž může být výrobce určen jako technická zkušebna v souladu s čl. 41 odst. 6.
- 0.2 Obsahuje rovněž vhodná ustanovení týkající se určení výrobce jako technická zkušebna, která se použijí v rámci schvalování typu vozidel, konstrukčních částí a samostatných technických celků, na něž se vztahuje část I přílohy IV.
- 0.3 Nevztahuje se však na výrobce, kteří žádají o schválení malých sérií podle článku 22.

1. Určení výrobce jako technická zkušebna

- 1.1 Výrobce určený jako technická zkušebna je výrobce, který byl schvalovacím orgánem určen jako zkušební laboratoř k provádění schvalovacích zkoušek jeho jménem ve smyslu čl. 3 bodu 31.

V souladu s čl. 41 odst. 6 může být výrobce určen jako technická zkušebna pouze pro činnosti kategorie A.

- 1.2 Výraz ‚provedení zkoušky‘ nezahrnuje pouze měření výkonu, ale i zaznamenání výsledků zkoušky, předložení zprávy schvalovacímu orgánu, včetně příslušných závěrů.

Zahrnuje kontrolu shody s ustanoveními, podle nichž není nutně požadováno měření. Takto tomu je v případě posuzování konstrukce s ohledem na požadavky právních předpisů.

Například výraz ‚kontrola, zda je umístění palivové nádrže ve vozidle v souladu s ustanoveními bodu 5.10 v příloze I směrnice 70/221/EHS‘ je třeba chápat jako součást výrazu ‚provedení zkoušky‘.

2. Seznam regulačních aktů a omezení

	Odkaz na regulační akt	Předmět
4.	Směrnice 70/222/EHS	Umístění zadní registrační tabulky
7.	Směrnice 70/388/EHS	Zvuková výstražná zařízení
18.	Směrnice 76/114/EHS	Povinné štítky
20.	Směrnice 76/756/EHS	Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci
27.	Směrnice 77/389/EHS	Odtahové úchyty
33.	Směrnice 78/316/EHS	Identifikace ovladačů, sdělovačů a ukazatelů
34.	Směrnice 78/317/EHS	Odmrazování/odmlžování
35.	Směrnice 78/318/EHS	Ostříkovače/stírače
36.	Směrnice 2001/56/ES	Systémy vytápění Kromě ustanovení v příloze VIII týkajících se požadavků na montáž systémů vytápění na LPG ve vozidle
37.	Směrnice 78/549/EHS	Kryty kol
44.	Směrnice 92/21/EHS	Hmotnosti a rozměry (motorová vozidla)

	Odkaz na regulační akt	Předmět
45.	Směrnice 92/22/EHS	Bezpečnostní zasklení Omezeno na ustanovení obsažená v příloze 21 předpisu EHK OSN č. 43
46.	Směrnice 92/23/EHS	Pneumatiky
48.	Směrnice 97/27/ES	Hmotnosti a rozměry (jiná vozidla než podle bodu 44)
49.	Směrnice 92/114/EHS	Vnější výčnělky kabin
50.	Směrnice 94/20/ES	Spojovací zařízení Omezeno na ustanovení obsažená v příloze V (do oddílu 8 včetně) a v příloze VII
61.	Směrnice 2006/40/ES	Klimatizační systém

*Dodatek***Určení výrobce jako technická zkušebna****1. Obecně**

- 1.1 Určení a oznámení výrobce jako technická zkušebna se provede v souladu s ustanoveními článků 41, 42 a 43, jakož i s praktickými opatřeními obsaženými v tomto dodatku.
- 1.2 Výrobce musí být akreditovaný podle normy EN ISO/IEC 17025:2005 – Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří.

2. Zadání zkoušky subdodavatelů

- 2.1 V souladu s ustanoveními čl. 41 odst. 6 prvního pododstavce může výrobce jmenovat subdodavatele pro provedení zkoušek jeho jménem.

Subdodavatelem se rozumí:

- a) buď dceřiná společnost, které jsou v rámci organizace výrobce svěřeny činnosti týkající se zkoušení, nebo
  - b) třetí strana, která provádí činnosti týkající se zkoušení jako smluvní partner výrobce.
- 2.2 Využití služeb subdodavatele nezbavuje výrobce jeho povinnosti dodržet ustanovení článku 41, zejména ustanovení týkající se kvalifikace technické zkušebny a souladu s normou EN ISO/IEC 17025:2005.
  - 2.3 Oddíl 1 přílohy XV se na subdodavatele vztahuje.

3. Zkušební protokol

Zkušební protokoly se vypracovávají v souladu se všeobecnými požadavky stanovenými v dodatku 3 přílohy V směrnice 2007/46/ES.“

PŘÍLOHA IV

„PŘÍLOHA XVI

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY KLADENÉ NA ZKUŠEBNÍ METODY SE SIMULACÍ A REGULAČNÍ AKTY, PRO NĚŽ MŮŽE VÝROBCE NEBO TECHNICKÁ ZKUŠEBNA ZKUŠEBNÍ METODY SE SIMULACÍ POUŽÍT**0. Cíle a oblast působnosti**

Tato příloha stanoví vhodná ustanovení týkající se zkoušení se simulací podle čl. 11 odst. 3

Nevztahuje se na čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec.

1. Seznam regulačních aktů

Č.	Odkaz na regulační akt	Předmět
3.	Směrnice 70/221/EHS	Palivové nádrže / ochrana proti podjetí zezadu
6.	Směrnice 70/387/EHS	Zámky a závěsy dveří
8.	Směrnice 2003/97/ES	Zařízení pro nepřímý výhled
12.	Směrnice 74/60/EHS	Vnitřní výbava
16.	Směrnice 74/483/EHS	Vnější výčnělky
20.	Směrnice 76/756/EHS	Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci
27.	Směrnice 77/389/EHS	Odtahové úchyty
32.	Směrnice 77/649/EHS	Pole výhledu směrem dopředu
35.	Směrnice 78/318/EHS	Ostřikovače/stírače
37.	Směrnice 78/549/EHS	Kryty kol
42.	Směrnice 89/297/EHS	Boční ochrana
49.	Směrnice 92/114/EHS	Vnější výčnělky kabin
50.	Směrnice 94/20/ES	Spojovací zařízení
52.	Směrnice 2001/85/ES	Autobusy a autokary
57.	Směrnice 2000/40/ES	Ochrana proti podjetí zepředu

Dodatek 1

Obecné podmínky kladené na zkušební metody se simulací**1. Vzor zkoušky se simulací**

Pro popis a provádění zkoušky se simulací se jako základní struktura použije toto schéma:

- a) cíl;
- b) model konstrukce;
- c) mezní podmínky;
- d) předpokládané zatížení;
- e) výpočet;
- f) vyhodnocení;
- g) dokumentace.

2. Základní prvky počítačové simulace a výpočtu**2.1 Matematický model**

Matematický model poskytne výrobce. Model musí odpovídat složitosti konstrukce zkoušeného vozidla, systému a konstrukčních částí s ohledem na požadavky regulačního aktu a jeho mezních podmínek.

Stejná ustanovení obdobně platí pro zkoušení konstrukčních částí nebo technických celků nezávisle na vozidle.

2.2 Postup ověřování matematického modelu

Matematický model se ověří v porovnání se skutečnými podmínkami zkoušky.

Za tímto účelem se provede praktická zkouška, jejíž výsledky se porovnají s výsledky získanými pomocí matematického modelu. Musí se prokázat srovnatelnost výsledků zkoušek. Výrobce nebo technická zkušebna vypracuje zprávu o ověření a předloží ji schvalovacímu orgánu.

Jakákoli změna matematického modelu nebo software, která by mohla způsobit neplatnost zprávy o ověření, se oznámí schvalovacímu orgánu, jenž může požadovat provedení nového ověření.

Vývojový diagram postupu ověřování je uveden v dodatku 3.

2.3 Dokumentace

Výrobce musí poskytnout údaje a pomocné nástroje použité pro simulaci a výpočet, které musí být vhodným způsobem zdokumentovány.

3. Nástroje a podpora

Výrobce na žádost technické zkušebny poskytne potřebné nástroje, včetně příslušného software, nebo k nim zajistí přístup.

Kromě toho poskytne technické zkušebně odpovídající podporu.

Technická zkušebna je i v případě, kdy je jí zajištěn přístup k příslušným nástrojům a poskytnuta podpora, vázána povinnostmi ohledně kvalifikace svých pracovníků, platby poplatků za licenční práva a zachování důvěrnosti.

Dodatek 2

Zvláštní podmínky týkající se zkušebních metod se simulací

1. Seznam regulačních aktů

	Odkaz na regulační akt	Příloha a příslušné ustanovení	Zvláštní podmínky
3.	Směrnice 70/221/EHS	Příloha II (ochrana proti podjetí zezadu) Bod 5.4.5	
6.	Směrnice 70/387/EHS	Příloha II Bod 4.3	
8.	Směrnice 2003/97/ES	Příloha III Všechna ustanovení v oddílech 3, 4 a 5	Předepsaná pole výhledu zpětných zrcátek
12.	Směrnice 74/60/EHS	Příloha I Všechna ustanovení v oddíle 5 (Požadavky)	Měření všech poloměrů zaoblení a všech výčnělků kromě požadavků, kdy je třeba působit silou za účelem ověření shody s ustanoveními.
		Příloha II	Stanovení zóny nárazu hlavy
16.	Směrnice 74/483/EHS	Příloha I Všechna ustanovení v oddíle 5 (Obecné požadavky) a v oddíle 6 (Zvláštní požadavky)	Měření všech poloměrů zaoblení a všech výčnělků kromě požadavků, kdy je třeba působit silou za účelem ověření shody s ustanoveními.
20.	Směrnice 76/756/EHS	Oddíl 6 (Zvláštní požadavky) předpisu EHK OSN č. 48	Zkušební jízda stanovená v bodě 6.22.9.2.2 se provede na skutečném vozidle.
		Ustanovení příloh 4, 5 a 6 předpisu EHK OSN č. 48	
27.	Směrnice 77/389/EHS	Příloha II oddíl 2	
32.	Směrnice 77/649/EHS	Oddíl 5 (Požadavky) přílohy I	
35.	Směrnice 78/318/EHS	Příloha I	Bod 5.1.2. Pouze měření stírané plochy
37.	Směrnice 78/549/EHS	Oddíl 2 (Zvláštní požadavky) přílohy I	
42.	Směrnice 89/297/EHS	Příloha I bod 2.8	Odolnost vodorovné síle a měření průhybu
49.	Směrnice 92/114/EHS	Příloha I Všechna ustanovení v oddíle 4 (Zvláštní požadavky) Pokud jde o vozidla kategorie N ₁ , použijí se ustanovení podle položky 16 tohoto dodatku.	Měření všech poloměrů zaoblení a všech výčnělků kromě požadavků, kdy je třeba působit silou za účelem ověření shody s ustanoveními.

	Odkaz na regulační akt	Příloha a příslušné ustanovení	Zvláštní podmínky
50.	Směrnice 94/20/ES	Příloha V ,Požadavky na mechanická spojovací zařízení'	Všechna ustanovení oddílů 1 až 8 včetně
		Příloha VI bod 1.1	Pevnostní zkoušky mechanických spojovacích zařízení jednoduché konstrukce lze nahradit zkouškami se simulací.
		Oddíl 4 přílohy VI ,Zkoušení mechanických spojovacích zařízení'	Pouze body 4.5.1 (pevnostní zkouška), 4.5.2 (odolnost ve vzpěru) a 4.5.3 (pevnost v ohybu)
52.	Směrnice 2001/85/ES	Příloha I	Bod 7.4.5. Zkouška stability za podmínek popsanych v dodatku k příloze I
		Příloha IV ,Pevnost nástavby'	Dodatek 4 – ,Ověření pevnosti nástavby výpočtem'
57.	Směrnice 2000/40/ES	Oddíl 3 přílohy 5 předpisu EHK OSN č. 93	Odolnost vodorovné síle a měření průhybu

Dodatek 3

Postup ověřování

